

ката Лешница и солунскитъ бахчии. Ездене на долу. Absolens Schlagbaum [необикновена преграда]. На шосето, азъ изгубихъ петалото, Спасъ токоветъ. Студена вода въ чифлика. На 4 ч. бѣхме въ кѣщи. Преобличане. Почивка. Днесъ голѣмо напрѣгане, aber kein Naturgenuss [ала никаква наслада отъ природата].

Въ това време се втурна Каравеловъ. Дошълъ съ госпожата си тукъ. Разправя за пѣтуването си и т. н. На 6 ч. diner. Азъ седѣхъ между Корвина и Каравелова. Каравеловъ надроби хлѣбъ въ супата си. Госпожата до княза, говори французски, Каравеловъ говорѣше чупено нѣмски. Съ De Martino за италианскитъ философи, Шиллеръ, Гьоте. Ернротъ пристигна, яви се следъ вечеря. Съ Шефера дълго останахме при Константиновича.

17/29 юлий, четвъртъкъ. Сутринта следъ закуска влѣзохме съ Каравелова въ калугерския дюкянъ въ партера на кулата. Манастирски лъжички, разложка металическа стока и др. намѣрихме тамъ. — Съ Каравелова, жена му и отца Мелетия Самоковецъ (Благоевъ) отидохме въ черква. Отвѣнъ около черквата драстични картини на пъклото: лошо теглене; механджии, които даватъ „ексикъ“ вино примѣсено съ вода, хубави блудници, магесници и врачки и самовили (народни самоковски носии, „христиенки“), дяволътъ кака въ магесническия маджунъ. Надписи на ктиритъ по стълбоветъ: Габрово, Пиротъ, най-много обаче Копривщица, Габрово и Велесъ (женско име Божана). Вжтре заслѣпително впечатление, златенъ иконостасъ, мраморенъ подъ, живописъ до тавана. Нѣкои по-стари ликове сж отъ миналото столѣтие. Много сръбски светии, Методий, Климентъ, Наумъ, св. царъ Давидъ (както у Жефаровича), та дори и Варлаамъ и Иосафатъ. Руски светии. Живописъта е по-хуманна, отколкото чисто византийската, тукъ имаме българска (самоковско—разложка школа), облитъ лица сж по-приветливи. Нови дарове, отъ една учителка отъ Сопотъ презъ 1880 г. Портрети на ктиритъ копривщенци; Каравеловъ тукъ намѣри баща си и майка си — Стойчо Каравела (още е живъ) и Недѣля. — Обиколихме около манастира. Две каменни глави сж зазидани въ стената отвѣнъ. Устабашията Миленко отъ Блатешница (Радомирско) на 1847 г. съградилъ едното крило. — На страната откъмъ планината много е подкопано, всичко се търкаля долу. Халкография, гдето се печата работениятъ въ Виена ликъ на Св. Иванъ и пр. Манастирскитъ бахчии, всѣки за себе си; дѣлниченъ день всѣки се храни отдѣлно, само въ недѣля сж заедно; ядатъ бобъ, риба, зеле, никога не ядатъ месо. Презъ нощта на 4 ч. има служба (клепало съ чукче), сжщо и на 4 ч. подиръ пладне. — Въ български езикъ има 16 имена за охлюва. Цѣфнали аквилеи. Шумътъ на водитъ дене и ноше, който ме приспива въ моя-